

gen. Jeg kan kun henvise til, hvad den højtærede Indenrigsminister en Gang for et halvt Aar eller $\frac{3}{4}$ Aar siden erklærede overfor en lignende Beskyldning, som den Gang kom fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen): Der er ikke Tale om at styrte Land og Folk ud i en Grundlovskamp; der er Tale om at benytte en Lejlighed, som nu har meldt sig i dansk Politik, hvor vi alligevel skal bruge det tunge, vidtløftige og besværlige Apparat, som en Grundlovsendring er, til at komme saa langt i vor Forfatnings Demokratisering som vel muligt. Det er et alvorligt Forsøg. Der er her blevet stillet Venstre et Tilbud. Nu erfarer vi, at Folketingets Venstre om nogle Minutter vil være med til fuldkomment at afvise dette Tilbud og stemme endogsaa for Landstingets Grundlovsforslag, som ikke gaar saa langt, som Venstre i Folketinget for nogle Maaneder siden var i Færd med at gaa. I den Grad er Venstre nu inde paa Tilbageskridtets Vej, paa Reaktionens Vej. I den Grad er Venstre paa Retur i demokratisk Henseende, og nu er det ikke en Gang Folketingets Venstre, der har det ledende Ord, nu er det Landstingets Venstre. Landstingets Venstre dominerer Folketingets Venstre. Folketingets Venstre var saamænd forsigtigt og ængsteligt nok ved anden og tredie Behandling her, men nu gælder Folketingets Venstres Standpunkt ikke længere det, som Partiet hævdede i saa mange Aar: ingen over og ingen ved Siden af Folketinget; det Parti, der hævdede Folketingsparlamentarismen, Folketingets ledende Stilling, det er nu blevet saa bundkonservativt, ja, er i den Grad inde paa Tilbageskridtets og Reaktionens Vej, at det nu selv har faaet en Hovmester over sig, nemlig Landstingets Venstre. Er Folketingets Venstre gaaet lidt for langt i Retning af Indrømmelser til Demokratiet, saa er der Landstingets Venstre, som benytter — hvad for noget? —, benytter en Rest af privilegeret Valgret til at slaa Bom for Tidens naturlige Fremskridt og benytter denne Rest af privilegeret Valgret til at kræve selve denne Rest hævdet saa længe som muligt. Venstre i Folketinget var villigt til at slippe denne Rest af privilegeret Valgret, villigt til at operere denne Blindtarm i vor Forfatning bort, men Landstingets Venstre vil beholde den — og Folketingets Venstre maa eller vil bøje sig derfor. Saa bundkonservativt er nu det en Gang saa store og stolte forenede demokratiske Venstre blevet, det Parti, der skrev sit gyldne

Program om fuld borgerlig og politisk Frihed og Lighed. Her foreligger et Grundlovsforslag, der dog i nogen Maade gennemfører borgerlig og politisk Frihed og Lighed, men Venstre frygter i Dag en demokratisk Grundlov, vil ikke benytte den Lejlighed, der, hvis den havde budt sig i 70erne eller 80erne, vilde have forekommet dem som en Aabenbaring fra en anden og bedre Verden, som en stor og smuk Gave, der faldt i deres Skød. Venstrømænd i 70erne og 80erne vilde have tænkt sig, at der derved aabnedes Mulighed for et bedre, lykkeligere og rigere Land. Hvis blot tilstrækkelig mange Venstrømænd rejser sig i denne Sal og stemmer Ja, [saa har vi en demokratisk Forfatning som den, Venstre drømte om og virkede for i sin Barndom og Ungdom. Nu er Lejligheden der! Men tvære er de blevet, og sure er de blevet, gennemsyrede af Reaktion, bange for ethvert Fremskridt, bange for Konsekvensen af deres eget Program, ja, bange endog for den selvfølgelig Ting, at der skal være Lighed ogsaa ved en Valglov. Hvad er det da for en Valglov, man vil have, spurgte det ærede Medlem fra Assens. Ja, det er en Valglov, der gennemfører § 32 i Grundloven, gennemfører ligelig Repræsentation for alle Anskuelseri Befolkningen, fuld Lighed for alle Anskuelser, enten de findes i By eller paa Land, hos yngre eller hos ældre, fuld borgerlig og politisk Frihed og Lighed. Den Valglov, vi vil, er Gennemførelsen af det ærede Medlems eget Program. Men nu er han bange derfor! Nu siger han — ganske ulogisk —: Opløs! Lad os faa Valg! Ja, naar vi faar en retfærdig Valglov. Vi siger: Der kommer Valg den Dag, vi faar en retfærdig Valglov.

Saaдан staar nu Venstre paa denne historiske Dag, denne tragiske Dag, at de frygter Juni-Grundlovens Genindførelse her i Landet, de frygter for at faa Juni-Grundlovens Principper genindført, de frygter en Valglov, der giver fuld Lighed, thi de tror, at de saa ikke længere kan klare sig. Det er Sagen: de tror, at de saa vil tabe den førende politiske Stilling her i Landet. Men hvis Venstre kun kan bevare sin førende Stilling ved at have en større Repræsentation her i Tinget end ude i Befolkningen, da hviler Venstres Fremtid paa Hulhed og Tomhed. Dette er ikke sund parlamentarisk Politik. Jeg tror, at intet i højere Grad vilde fuldende den sunde, parlamentariske Udvikling her i Landet med fuld Ansvarsfølelse og Ansvarsbevidsthed, end om ethvert Parti blev repræsen-